clarat. In multis eni of.o. a Fidelis. Oro
vt ſanctificet: vt ſanctificatos ſeruet: nec inde
dubitādū ē: qꝛ verꝰ eſt in pmiſſis: q̄ vocauit.
Finit epiſtola pma ad Theſſalonicenſes:
Incipit epl'a ſcd'a ad Theſſaloniceſes.

b P Au Ca. I
lus et ſilua
nꝰ. Quia
in pria epi
ſtola q̄dā
dixit d ad
uentu domini et reſur
rectione mortuoꝝ: nūc
aliam ſcribit epiſtolā:
in qua ſignat licet ob/
ſcure: neqꝫ enī apte po
teſt de abolitiōe roma
ni regni: et de antichri/
ſto: ⁊ de inq̄etudine q̄/
rūdā. Hāc epiſtolā
ſcribit itē apl'us theſſa
loniceſibus. Orta enī
apud eos grauiori tri/
bulatiōe: itē monet eoſ
ad patientiā: oſtēdens
iuſtū dei iudiciū vt bo
ni gl'iam cōſequāt ma
li penā. Scribit etiam
nō iſtare diē dn̄i: ſic oc
caſione prioris epl'e vi/
debat. Cū enī priorē
epl'am legēdo pueniſ/
ſent ad illū locū vbi di
1. Teſ.4.d cit apl'us: Mortui ī ad
uētu eiꝰ reſurgēt pmi.
Deide nos q̄ viuimꝰ q̄
reſidui ſumꝰ: ſil' rapie/
mur cū illis ⁊c. contur
bati ſūt nimiūqꝫ pter/
A riti putātes vicinū diē
dn̄i: ne dānarent eo qꝫ
tarde ad fidē veniētes
impfecti eſſēt. Ideoqꝫ
hoc cōperto ſcripſit eis
nō iminere diē iudiciꝫ
ſuo tpe: ne apl's in hoc
mentitꝰ p omnia repro
baretur: vl' ne diabolꝰ
hec expectātibꝰ aliqua
fraude illuderet. Cor/
rigit etiā aſperiꝰ inq̄e/
tos. Et ē ītētio apl'i
bonos ⁊ q̄etos ad pati
entiā monere: ⁊ īquie/
tos corrigere: ⁊ q̄ ob/
ſcure in p̄cedenti epl'a
dixerat hic aliquatenꝰ
aperire. Primo ſa/
lutat: deinde gratias
agit de bonis eorum:
poſtea monet ad patiē
tiam et conſtantiā. In
de aſſerit qꝫ aduentum
chriſti antichriſtus pre
B ueniet et aliqua aduē/
tus antichriſti ſigna: li
cet obſcura denūciate
agens de abolitiōe ro/
mani regni et interfe/
ctione antichriſti. Cir/
ca finē xbo vt curioſos
corripiant obſecrat.

a dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſeruet. Fidel' ē qui (a b)
ſ ad vitam. ſ opꝰ gratie pficiet.
vocauit vos: q̄ ēt faciet. Fr̄eſ ora (c d)
ſ ex noſtra parte.
te p nobis. Salutate fratres om
a ſ qd ē ſignū dilectiōis. b ſ ſalutate ⁊ epl'az oſtē
dite.
nes in oſculo ſācto. Adiuro vos e
per dominū: vt legatur epiſtola f
a ſ i baptiſmo ſctificatis vl' pfecti vt inde pficiāt.
hec omnibus ſānctis fratribus.
Gratia domini nr̄i ieſu xp̄i vobi/ g
ſcum. Amen.

Epl'a ad theſſaloniceſes pma
finit: Argumētū ī ſcdāz incipit.
A D theſſaloniceſes ſecun
dā ſcribit epl'az apl'us: ⁊
notū facit eis de tēpibꝰ
nouiſſimis: ēt de aduerſariꝫ deie/
ctione. Scribit hanc epiſtolaz ab
athenis per titū diaconē et one/
ſimū acolytum.
Argumētū finit: Epl'a pauli
ad theſſaloniceſes ſcda incipit.

ſ iſti tres ſūt q̄ꝝ noīe
ſcribit h̄ et pma epl'a.
b P Aulus ⁊ Ca I b
ſiluanꝰ ⁊ timo/
ſ ſcribit: vel hunc.
theꝰ eccl'ie theſſa
ſ exiſtēti.
loniceſiū in deo
patre noſtro et
dn̄o noſtro ieſu
ſ a quo hec: non a nobis.
xp̄o. Gr̄a vob ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o
a ſ q̄ſi qd tenet' tenere: qꝛ bonū de q̄ ſp debemus.
c ⁊ dn̄o ieſu chriſto. Gratias agere i
gratias et nunq̄ ſoluere poſſumus vt dignum eſt
ſ a quo hoc: non a nobis.
debemus deo ſemper pro vobis k l
a ſ qꝛ p magnis bonis magne gr̄e agēde.
fratres ita vt dignum eſt. Quo/ m n
ſ ſup hoc qꝫ olim fuit: nō decreſcit in tribulationi
bus. ſ magis ac magis.
niam ſupercreſcit fides veſtra: et o
abūdat charitas vniuſcuiuſqꝫ ve
ſ in vos. ſ tm̄ creſcit. ſ apl'i. ſ q̄ n̄
d ſtrum in inuicem: ita vt ⁊ noſipſi p
de p uo gl'iaremur.
a ſ q̄bꝰ de vob damꝰ exēplū: videre ergo ne ſitis
exēplū defectꝰ.
in vobis gloriemur ī eccl'eſijs dei: q

dictū. a Seruet. ⁊ qꝫ iſtud ſit ſperādū ſubdit: b Fidelis ē q̄ vo. vos.
ad fidē. ſ. deꝰ. c Qui etiā fa. qꝛ nulli deficit q̄tū ē ex ſe. d Fr̄es. Hec
ē vltia ps q̄ ē ꝯcluſio epl'e in q̄ ponit ſui recōmēdatio ⁊ alioꝝ ſalutatio. iō dic:
Fr̄es orate ⁊c. in oſculo ſctō: nō libidinoſo nec pditorio: ſic pleniꝰ fuit expoſi/
tū: Ro. vl. vbi idē ⁊ ſub eiſdē xbis ponit. e Adiuro vos p dn̄m. i. iniun/
go vobis per ipſū: f Ut le. epl'a hec oībꝰ ſctis fra/
tribꝰ. i. baptiſmate ſctificatis. g Gr̄a dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i vo. ſupple ſit in p̄nti: ⁊ gl'ia in futuro. Amen.
In ca. v. vbi dicit in poſtilla: Sed iſtud nō videt cō
ueniēt dictū qꝛ Glo. pmittit qꝫ antichriſtꝰ fulmīabit.

Additio. Sententia Glo. tenēda ē tāq̄ pla
nior ſm cōtinuationē ad immedia
te p̄dicta nō obſtātibꝰ obiectiōibꝰ poſtillatoris. Intel
ligit enī Glo. h̄ verba apl'i cū dixerint: Pax ⁊ ſecuri/
tas tūc repētinꝰ ⁊c. de tpe illo intercepto qd erat inter
mortē antichriſti ⁊ diē iudiciꝫ. de quo. ſ. die iudiciꝫ im/
mediate añ dixerat: Dies dn̄i ſicut fur. qd tp̄s ꝯtiebat
xlv. dies: vt pōt haberi Dan̄. vl. In iſtis enī diebꝰ mi/
niſtri antichriſti vidētes ſe euaſiſſe ab illo p̄lio mario
in quo antichriſtus ⁊ maxima ps exercitꝰ eiꝰ perierat:
eſtimabant ſe totalit' eſſe extra periculuz: licet pnceps
eoꝝ ſit interfectꝰ: ſicut cōtingit multis q̄ poſtq̄ eripiū/
tur ab aliq̄ maximo periculo credūt ſe ab aliꝫſ pericul'
eſſe ſecuros. Nec hoc eſt cōtra cōmunē doctoꝝ opinio
nē dicentiū qꝫ mortuo antichriſto ⁊ falſitate eiꝰ detecta
omnes gētes conuertent ad xp̄z: qꝛ hoc ītelligit poſt
lapſū. xlv. dierū p̄dictorum.

Replica. In prima epl'a ad theſſaloniceſeſ
ca. v. vbi poſtillator decliat Glo.
magiſtri ſup illo verbo quādo dixerit: Pax ⁊ ſecuri/
tas tūc repētinus vēit interitꝰ. Nā Glo. expōit hoc de
ſocijs antichriſti: qui poſt mortē eiꝰ credētes ſe eſſe ſe/
curos in pace faciēt feſta ⁊ cōuiuia exercētes diuerſos
iocos ⁊c. Qd poſtillator dicit incōueniēt dictū: quia
eadē Glo. pmittit qꝫ antichriſtꝰ fulmīabit ⁊ maxia ps
exercitꝰ eiꝰ pibit cū eo. Et iō nō ē veriſil'e qꝫ remanētes
debeant exercere ludos in ſecuritate: ſꝫ eſſe ſub maxi/
mo timore ſic filiꝫ iſrl': chore cū ſua ſocietate peūte: pro
ut hr̄ Nu. xvj. Itē videt illa Glo. eē ꝯ mētē eccl'ie ⁊ ſā/
ctoꝝ doctoꝝ q̄ dicūt qꝫ mortuo antixp̄o ⁊ falſitate eiuſ
detecta: oēs gētes cōuertent ad xp̄m: ⁊ ſic nō remane/
būt aliq̄ de ſecta ātixp̄i. Sed Bur. p Glo. dicta certa
re videt aſſignās tp̄s. xlv. dieꝝ ex Dan̄. vl. q̄n dicti an
tichriſtiani letabunt. Sed hoc nō videt veriſil'e: qꝛ le
tant victores: Eſa. ix. Nō aūt ſic horribilit' victi: imo
nec illū horrorē ſciētes letari potuerūt: ſꝫ pꝛiꝰ timere ſi
cut ſupra dictū eſt in exēplo chore: maxie qꝛ videbunt
oēs gētes cōuerſas cultū dei ⁊ xp̄i p eos īpeditū reſu/
mere: ⁊ ſic nō videbūt cōſolātē nec cōpatiētē: ſꝫ oēſ ad
uerſariꝫ eoꝝ malicie p caſū añchriſti detecte: iō hn̄t po
tiꝰ maxiā triſticie q̄ꝫ gaudiꝫ. Nec illi. xlv. dies p Bur.
ꝯficti ex Dan̄. vl. put ip̄e allegat haberi clare vident:
q̄bꝰ tn̄ dat' veriſimiliꝰ eſt qꝫ aliꝫ q̄ metu antixp̄i latue/
rāt intelligētes horrēdā pditionē ipſiꝰ ⁊ ſui exercitꝰ:
reſumēt gaudia ſublato tiore q̄ꝫ illi q̄ d exercitu ſic mi
ſerabilit' deiecto remāſerūt. Illi enī habebūt materiā
gaudiꝫ: iſti aūt nō niſi luctꝰ: de q̄bꝰ diuiare nemo pōt
niſi ꝓp̄ha vl' filiꝰ ꝓp̄he.

Poſtilla ſup ſcdam epl'am Pauli ad theſſalonicē/
ſes incipit: Ca. I
b P Aulus ⁊ ſiluanꝰ. Hic incipit ſcda
epl'a ad Theſſaloniceſes. ⁊ diuidit
in tres ptes. ſ. in ſalutationē ⁊ pſe/
cutionē. ibi: Gr̄as agere. ⁊ cōcluſi/
onē. ibi: Salutatio mea. in fine epi
ſtole ſn̄ia pme pt' ptꝫ ex dict' ī pn/
cipio p̄cedēt' epl'e. i Gr̄as ager.
Hic īcipit epl'e pſecutio q̄ diuidit in tres ptes. Nā p/
mo apl's reddit theſſaloniceſes bēiuolos. ſcdo cautoſ.
ca. ſe. tertio dociles ſiue doctos. ibi: Nos āt. pmū fac
dupl'r. ſ. gr̄as agēdo de bōa eoꝝ ꝯūſatiōe: ⁊ orando p

c Gratias agere ⁊c. Hic gratias agit deo d
bonis eorum: ne forte de tanto bono quod
ex deo habebant extollentur tanq̄ꝫ a ſeipſis
habentes. d In inuicem. Ut ſcꝫ qui dili
gitur diligat alios: et mutuis obſequijs cha
ritatem oſtendat.

meliori ꝯſūmatiōe. ibi: In q̄ etiā ora. Circa pmū dic: Gr̄as agē debemꝰ deo a q̄
ē om̄e bonū. k Sēp. ſ. actu vl' habitu Ul': Sēp. i. oībꝰ hor' ad h̄ ordiat'.
l Pro vo. fra. qꝛ bonū diſcipl'oꝝ redūdat ī mgr̄m. m Ita vt di. ē. q. d. digni
eſt' vt h̄ agamꝰ. n Qm̄ ſup. f. v. ītēſiue firmiꝰ hiſ q̄ ſt' fidi adherēdo: ⁊ ēt extēſi
ue ea q̄ ſt' fidi mag' explicite cogſcēdo: ⁊ ea xbo ⁊ exēplo ad alioſ d'riuādo. o Et
abū. c. ī affctū īteriori ⁊ ope exteriori. p Ita vt ⁊ noſ. ī v. g. i. ī vob. q In ec. dei.

Quas ſuſti ponēdo

a Quas ſuſtinetis. ideo gloriamur qꝛ ſuſtinetis: ita vt ſitꝭ exẽplũ ⁊ documẽtum alijs: ꝙ iuſte iudicat deꝰ duz ſuos ꝑmittit affligi: malos ꝓſperari. Uidẽt enĩ vos ex malis in melius ꝓficere: illos ex ꝓſperis deteriores eſſe: ⁊ ita eſtis eis exẽplo: ne fatigenẽ dũ corripiunẽ a deo: q̃ affligit oẽm filiũ quẽ recipit: apud quẽ eſt iuſtũ vt inci
Pe. 4. b piat a domo eiꝰ iudiciũ. vñ Petrꝰ ait: Tẽpus ẽ vt icipiat a domo eiꝰ iudiciuz. Juſti iudicij dico qꝺ ⁊ reſpectu p̃ſentium videri põt: dũ boni meliores: mali efficiunẽ deteriores. Tamẽ hac ꝯditiõe dico iuſti. Si iuſtũ eſt apud deũ ⁊c. Quaſi iuſtuz apparet iudiciũ: quo in p̃ſenti iudicat deus. Si attendaẽ iudiciũ futurũ: vbi manifeſte omnibus patet iuſticia: dũ reddit ſinguľ ẜz merita: ꝑ qꝺ ⁊ p̃ſentia iuſta eſſe ꝓbanẽ finaliter. ſ. ſi iuſtũ ẽ dari his penã: vobiſ requiẽ. Si q̃s enĩ finẽ hũc attẽdit ñ iiuſtũ eſſe dic̃ bonos purgari: malos ſordeſcere: ſic̃ vtrique ex ſua vita meruere. Siľe huic dicit da
Ps. 72. uid: Exiſtimabã vt cognoſcerẽ hoc: labor eſt añ me: donec intrẽ in ſctũariũ dei ⁊ itelligã in nouiſſimis eoꝝ: ſ3 tñ ex p̃ſentibꝰ vi
Ibidem. deri p̃t. vñ ſubdit: Uerꝫ tñ ꝓpẽ doloſ poſuiſti eis: deieciſti eos dũ alle. ⁊c. b In exemplũ iuſti iu. d. futuri. Si eĩ tã ſeuere punit pctã in penitẽtibꝰ: q̃d faciet induratꝭ? vt intelligaẽ ꝙ nõ ꝑcet impijs q̃ nõ ꝑcit iuſtis. Juſti: ſi tñ iuſtũ ẽ qꝺ cõſtat eſſe. Nõ eĩ poniẽ hic: ſi tñ ꝓ dubitatiõe: ẜ ꝓ affirmatione. vñ aliꝰ interpres ait: Siquidẽ iuſtũ eſt ⁊c. c In reuelatiõe. Incipit oſtẽdere q̃ꝫ horribilis tribulatio illis: ⁊ q̃ꝫ iocunda requies iſtis futura eſt. d Dñi ieſu. Uenĩẽtis in flãma ignis: nõ ꝙ ſit flamma circũdatꝰ: ſ3 ꝑ effectũ: qꝛ inimicos exuret. Uel ideo dicit in flãma ignis: qꝛ ignis erit in mũdo: q̃ precedet eã tantũ ſpaciũ aeris occupans quantũ occupauit aqua in diluuio: qui exuret terram ⁊ craſſitudinem aeris ⁊ purgabit electos. e His qui nõ none. Nam alij ſunt qui neſciunt legem.
f Et q̃ nõ obediũt. qꝛ alij ſunt q̃ ſciũt: ſed non exequunẽ. g Qui pe. da. i. ſuſtinebunt. Dare enĩ aliqñ poniẽ ꝓ ſuſtĩere: ita ⁊ ẖ: ⁊ cõgrue. Qui eĩ patiẽ dat ei quẽ offẽdit penas quaſi gratas. h In interitu eternas. Quaſi ſemꝑ ſentiant penas: non tamẽ ſemꝑ deficient. i Cuz venerit gloria ⁊c. Et admirabilis fi. ⁊c. Ipſe enĩ clarꝰ ⁊ mirabilis videbitur in credentibꝰ. Seuerus autẽ apparebit in incredulos cuz eos penis eternis coartabit. Et eſt horum verborum breuis ſenſus. Ueniet punire malos et glorificare bonos. k Quia teſ. nr̃m creditũ eſt. ideo vobis tribulatis dabit requiẽ nobiſcũ. quia teſtimoniũ. i. quicquid diximus de illo die iudicij crediditꝭ de gloria bonoꝝ ⁊ pena maloꝝ. l In q̃. etiã ordo verborũ talis eſt: In quo die.
m Ut digneẽ vos ⁊c. i. dignos iudicet: ſemꝑ oramꝰ. Uľ: In quo. ie. ꝓ quo: vľ cuius diei periculo vitãdo. n Etiam oro ſemꝑ ꝓ vobis. Pro vitãdo enĩ periculo illius diei ſꝑ orãdũ eſt. o Opus fidei ⁊c. i. cõfeſſionẽ que ꝓpꝛie eſt opꝰ fidei: in virtute vt a cõfeſſiõe nullo mõ flecti poſſint. Uel opus fidei oĩe bonũ qꝺ fides exigit: ⁊ ſine quibus fides mortua eſt.
p Uel: In virtute. perſeuerãtie: vt. ſ. det vobis ꝑſeuerãtiã vſq; in finẽ. Ca. II

R Ogamꝰ aũt vos fr̃es. Hucuſq; dixit ſe eis gr̃as agere ⁊ orare. hic determĩat de die iudicij obſecrãs eoſ ne leuit ⁊ facile de aduentu dñi q̃ſi de ꝓpe ĩminẽti opinionẽ recipiãt vľ terreanẽ.
☞ Nõ cito

ſ ꝓ vobis gloriamur et maxime. a ſ ſeruata.
pro patiẽtia vr̃a ⁊ fidẽ in oĩbus
ſ de loco ad locũ. ſ tormentis.
ꝑſecutionibus veſtris ⁊ tribula
a ſ q̃ oſtẽdũt q̃d in iudicio patiẽtibꝰ et inferẽtibꝰ
tionibus q̃as ſuſtinetꝭ in exem
ſit dandum. ſ ideo. ſ inter alios glioſi.
pluz iuſti iudicij dei: vt digni ha
a ſ in eterna btĩtudĩe: vľ eccľia quã ẖ regit. b ſ vt
beamini in rẽgno dei: prõ quo ⁊
digni ſitis. ſ nõ ſolũ bona oꝑami. a ſ aliꝰ inter
patimini: ſi tamẽn iuſtũ eſt apud
pres ait: ſiq̃dẽ iuſtũ ẽ. a ſ i pura et ſimplici natura iuſticie.
dẽũ retribuere tribulationez his
qui vos tribulãt: ⁊ vobis qui tri
ſ equalem nobis.
bulamini requiem nobiſcũ in re
ſ quaſi iuſtũ ẽ illis dare penã: vobis requiẽ: qꝺ vtriq; fiet ĩ re. ſ mãifeſtatiõe. a ſ vẽiẽtꝭ b ſ tũc gloria his: terror illis.
uelatiõe domini ieſu dẽ cẽlo cũm
ſ q̃ꝝ miſterio virtꝰ dei apparebit: dũ bonos eligẽt: malos mittẽt foras. ſ ignis erit in mũdo.
angelis virtutis eiꝰ i flãma ignis
ſ inferentis. a ſ qui fidem non receperũt.
dãtis vindictã his qũi non noue
a ſ vt hereticꝭ ⁊ falſis xp̃ianis. ſ nõ exequũẽ q̃ re
runt deum: ⁊ qũi non obediunt
ceperũt a ſ cui obediẽdũ eſſet: qꝛ ẽ dñi.
euãgelio domini noſtri ieſu chri
a ſ aggrauat penas. ſ vtriq;. ſ. neſciẽtes ⁊ ſcientes.
ſti. Qui penãs dabũt in interitu
ſ nõ corꝑis et aĩe diſſolutiõe termĩabiles. a ſ re mori. b ſ ne eũ videãt: ⁊ gľiamq; quã virtꝰ ſua ſãctis dabit.
ẽternas ã facie dõmini ⁊ a gloria
a ſ et ẖ p̃dicta fiẽt. b ſ ita eos glorificabit ꝙ glorioſus in eis apparebit. ſ ecce que gľia ſctõꝝ.
virtutis eiꝰ: cũm venerit glõrifi
cari in ſanctis eiꝰ: ⁊ admirabilis
a ſ etiã minoribꝰ. b ſ et ſi tẽpꝰ oꝑandi ñ habuerunt.
fieri in õmnibus qũi crediderũt:
quia teſtimonium noſtrum credi
a ſ q̃ꝫuis ſuꝑ hũanũ ſẽſũ eẽt: vľ vobis dominans nõ querẽtibꝰ rationẽ. b. i. de. c ſ vel in illo die. i. ꝓpter illũ diẽ vt tũc liberemĩ. ſ reuelatiõis dñi.
tum eſt ſupẽr vos in diẽ illo. In
quo oramus etiã ſemper pro vo
ſ dignos iudicet q̃s vocet ad regnũ ꝑ gratiã.
bis vt digneẽ vos vocatiõe ſua
a ſ interim. b ſ vt plene faciat velle omne bonũ
deꝰ noſter: ⁊ impleãt õmnem vo
ſ ꝓ id eſt. ſ vt ĩpleat
luntatem ſuẽ bonitatis: ⁊ opꝰ fi
ſ cõſtãtia. a ſ ita impleat vt. ſ in hac vita. ſ in vobis. ſ celebri fama et honore.
dei in virtute vt clãrificeẽ nomẽ
dñi noſtri ieſu chriſti in vobis: et
ſ clarificemini in futuro. a ſ plus q̃ꝫ digni ſitꝭ: vel ſicut homo chriſtus clarificatus eſt.
vos in illo ẜm grãtiã dei noſtri ⁊
domini ieſu chriſti.

Capitulum: II
ſ nõ ſolum oramꝰ ſed rogamus.
R Ogamus autẽ vos fra
ſ ſi vultꝭ vt vobis ꝓſit aduentꝰ xp̃i futurus. ſ ad iudicium.
tres per aduentuz domini noſtri

ꝓponẽdo alijs eccleſijs vitã vr̃az ꝓ exemplo. idõ ſubdiẽ: a Pro patiẽ. ve. ſolida. b Et fide. firma. c Quas ſuſtinetꝭ in exem. iuſti iu. dei. i. ꝑ ẖ ſenſibiliẽ apparebit iudiciũ dei eſſe iuſtũ patiẽtiaz vr̃am p̃miãdo. ideo ſubdiẽ:
d Ut digni ha. ĩ re. d. ꝓ q̃ et pa. ⁊ ꝑſecutores vr̃os puniẽdo. ideo ſubdiẽ: e Si tñ iuſtũ ẽ. ⁊ accipitur hic ſi ꝓ qꝛ: qꝛ iuſtũ ẽ. f Deum retribuere tri. i. gehẽne penã. g His q̃ vos tri. ꝑſequẽdo.
h Et vobis qui tri. patienẽ ſuſtinẽdo. i Requiẽ no. q̃ ſimiliter tribulamur. ⁊ iõ ſubdiẽ: Retributiõis tp̃s. cũ dꝛ: k In reuelatione dñi ieſu de celo. i. qñ manifeſte apparebit vẽiẽs ad iudiciũ. ſicut diciẽ Matth. xxiiij. Sicut fulgur exit ab oriẽte ⁊ apparet vſq; ad occidentẽ: ita erit aduentꝰ filij hominis. l Cũ ãgeľ vir. e. q̃ erũt executores dĩne iudicij. m In flãma ignis dã. vin. i. faciẽtis.
n His q̃ nõ no. deũ. i. fidẽ eiꝰ nõ receperũt: ſicut ſũt pagani ⁊ iudei obſtinati. o Et q̃ nõ obediunt euãgelio. ip̃m oꝑe adĩplẽdo: ſicut ſũt mali xp̃iani habẽtes fidẽ ſine operibus q̃ mortua eſt. p Qui penaſ da. i. ſoluẽt ſiue ſuſtinebũt.
q A facie dñi. i. ꝑ ſñiam ab ore eius egrediẽtẽ: qñ dicet reprobiſ: Ite maledicti in ignem eternũ ⁊c. Mat. xxv. ⁊ electis: Uenite bñdicti patrꝭ mei. ⁊ iõ ſubdiẽ: r Cũ ve. glo. in ſã. ſuis. i. dare eis gľiaz ſuã mirabilẽ. nã excedit intellectꝰ creati capacitatẽ. j. Coꝝ. ij. Oculus nõ vidit: nec auris audi. ⁊c.
s Quia teſ. no. cre. ẽ ſuꝑ vos. i. qꝛ crediſtis illꝺ qꝺ teſtificati ſumus vobis p̃dicãdo. t In die il. i. de die illo glorificatiõis ſctõrũ: ita ꝙ li ĩ teneẽ ẖ materialiẽ: ſic̃ cũ dꝛ imago herculẽ ẽ in lapide.
v In q̃. Hic ꝯñr reddit theſſalonicẽſes beniuolos orãdo ꝓ eoruz felici ꝯſũmatiõe. d. In q̃. i. ꝓ q̃. ſ. die glorificatiõis obtiuẽdo.
x Oramꝰ ſꝑ ꝓ vo. expõaẽ li ſꝑ vt ſupra. y Ut digneẽ. voſ. i. faciat vos dignos. z Uocatione ſua. ad gľiam ſic̃ vocauit ad fidẽ. ideo ſubdiẽ: a Et ĩpleat ⁊c. tũc eĩ ĩplebit oĩe deſideriũ electoꝝ.
b Et opꝰ fi. qꝺ ẽ ꝯſtans ꝯfeſſio: Ro. x. Corde crediẽ ad iuſ. ore ãt ꝯfeſ. fit ad ſa. c In vir. i. ĩ ꝯſtãtia martyrij ꝓ fide ĩpleat ꝓ voƀ ĩ pñti: vt ſic nõ ſolũ habeatꝭ aureolã ſctõꝝ oĩm cõez: ẜ ẽt aureolã q̃ ẽ ꝓpꝛie martyrũ. d Ut clari. no. dñi no. ieſu xp̃t ĩ vo. ĩ palma martyrij vr̃i. ẖ enĩ mõ dꝛ Joẖ. vl. dꝫ petri martyrio. Cũ aũt ſenueris extẽdes manꝰ tuas ⁊c. ⁊ ſubdit euãgeliſta exponẽdo: Hoc aũt dixit ſignificãs q̃ morte eẽt clarificaturꝰ deũ. e Et vos in il. ip̃m in patria clare vidẽdo. Ca. II
f R Ogamꝰ aũt vos. Hic ꝯñr apľs reddit theſſalonicenſes cautos. Circa qꝺ ſciendũ ꝙ aliq̃ theſſalonicẽſes credebãt diẽ iudicij eẽ ꝓpinquã. tũ ꝓpẽ tribulatiõeſ q̃s ſuſtinebãt: qꝛ xp̃s ĩ euã

gelio dixerat

a Nō cito moueami. Quaſi: Si moueami cito ē: nihil enī vobis inferṫ qđ diu duret. b Neq̄ p ſpūm.i.ſi malignus ſpūs q̄ſi angel⁹ lucis apparēs in viſiōe h̄ vobis ꝑ ſuadeat. Vel ſi q̄s dicat ꝑ ſpūmſctm̄ reuelātē h̄ ſe cognouiſſe ꝙ dies iudicij īmineat. c Neq̄ ꝑ epi.ꝛc̄. Solēt eī tergiuerſatores vt fallāt ſub nomine clari alicuius viri epl'am fingere: vt auctoritas nominis poſſit cōmendare: quod per ſeip̄m recipi non poſſet. d Quaſi īſtet di.do. Nō q̄ velit vt habeāt ſuccinctos lūbos ꝛ lucernas ardentes in manib⁹: expectātes q̄n reuertatur dn̄s a nuptijs. Aug⁹. ad Eſiciū. In quo eī quēq̄ īuenerit ſuus nouiſſim⁹ dies: in h̄ eū cōp̄hēdet mūdi nouiſſim⁹ dies: q2 q̄liſquiſq̄ in die illo moriṫ talis ī die illo iudicabiṫ. ꝛ ideo vigilare debet omnis chriſtianus ne imparatū eū īueniat dn̄i aduent⁹. Imparatū enī inueniet dies ille: quē imparatū inuenerit vite hui⁹ dies vltim⁹. Et ideo nō ait ſolū: ne terreamini vel ſeducamini. ſed addit: Quaſi inſtet dies dn̄i. Hoc iō dicit ne ipſa ꝑturbatiōe dū incauti īuēirēṫ: poſſēt ſeduci ad adorādū diabolū q̄ hoc agebat: vt ſub nomine xp̄i apparens faceret ſe adorari: qđ vt nō poſſit: tēpuſ ꝛ ſigna aduent⁹ apl's p̄ſcripſit. e Q̄m niſi ve. Occulte loquiṫ de deſtructiōe impꝫ romāi: ne irritaret eos ad ꝑſecutionē eccl'ie. Vl' hoc dicit de ſpūali imperio romane eccleſie: vel diſceſſiōe a fide. f Niſi ve. refuga primū. Aug⁹. Sic aliq̄ codices habēt. Qđ nulli dubiū eſt de antichriſto eū dixiſſe: quem refugā vocat vtiq̄ a dn̄o deo. Si enī hoc de omnib⁹ impijs merito dici poteſt: quātomagis de iſto. g Filius ꝑditiōis. Antichriſtus nō per naturā: ſꝫ per imitationē. h In tēplo. Vel in templū. Auguſti. Nōnulli nō ip̄ꝫ p̄ncipē tm̄: ſed vniuerſum corpus eius. i. ad eum pertinentē hominū multitudinē ſimul cū ipſo p̄ncipe ſuo hoc loco intelligi volūt: rectiuſq̄ dici putant: ſicut ꝛ in greco eſt: nō ī tēplo ſed in templū dei ſedeat: quaſi ipſe cum ſuis ſit templū dei qđ eſt eccleſia. ſicut diciṫ: ſedet ī amicū. i. vt amic⁹. Haym. Naſceṫ aūt antixp̄s ī babylōie de tribu dan. iuxta qđ iacob ait: Fiat dan coluber in via: ceraſtes in ſemita. Et cū venerit hieroſolymā circūcidet ſe dicēs iudeis: Ego ſū xp̄s vobis ꝓmiſſus. Tunc cōfluēt ad eū oēs iudei: ꝛ reedificabunt templū a romanis deſtructū: ſedebitq̄ ibi dicens ſe eſſe deū. i Tanq̄ ſit deus. Nā ſicut in chriſto omniſ plenitudo diuinitatis habitauit: ita in antichriſto plenitudo malicie ꝛ omnis iniq̄tas habitabit: q2 in ipſo erit caput omniū malorū. ſ. diabolus: qui eſt rex ſuper omnes filios ſuperbie. k Scitis. Quia eos ſcire dicit quid detineat: nec apte exponit. ꝛ ideo nos neſcim⁹ niſi qđ q̄daꝫ ſuſpicanṫ de romano imperio dictū fuiſſe: donec tollaṫ: vl' de medio fiat. Et ideo apl'm nō apte ſcribere voluiſſe ne calūniā. ſ. incurreret: ꝙ romano impio male optauerit cū ſperareṫ eternū. Et hoc qđ dixit: Iā eī myſteriū opaṫ iniquitatis Nerōnē voluerūt intelligi: cui⁹ facta velut antichriſti videbanṫ. vnde nonnulli vel viuū raptū occultari donec ſuo tp̄e reueleṫ: vel occiſū reſurrecturū ꝛ futurum antichriſtū ſuſpicabanṫ. Quidā putāt hoc dictuꝫ eſſe de malis et fictis qui ſunt in eccl'ia tādiu donec ꝑueniāt ad tātū numerū: qui antichriſto magnū faciat ppl'm. Et hoc dicūt eſſe myſteriū iniquitatis: q2 videtur occultū. Et de hoc dictum eſſe. Quid nūc detineat ſcitis. Et cū ait: vt q̄ tenet

† 27. q. i. c. ſcien dum.

Geñ. 49. c

a ſ ꝑ aduētū. b ſ omniū ſanctoꝝ. ſ ſi vultis eſſe in ea. ſ venture.

ieſu chriſti et nôſtre côngregatio a

a ſ tendētis: b ſ xp̄m vt ad corpus aquile vel in identitatē vt mēte et corpore viuam⁹: q̄ mō in diuerſū tēdim⁹ ſ q̄d. ſ nec parū titubetis.

a nis in ipſûm: vt non cito moueā b

a ſ puro intellectu. b ſ q. ꝓ vicino periculo. i. q̄ſi inſtet dies domini.

mini a veſtro ſenſû neq̄ terreâmi c

a ſ alicui⁹ pſeudo apl'i q̄ hoc expōat de ſcp̄turꝫ.

b ni: neq̄ per ſpiritum: neq̄ per ſêr d e

c monem: neq̄ per epiſtolam tan f

a ſ ſub noie meo miſſā. b ſ nō quin velit illos pa

d q̄ꝫ per nôs miſſam: quaſi inſtêt di g

ratos eſſe. a ſ quid per ſingula.

es domini. † Ne quîs vos ſeducat h

a ſ alio etiā a p̄dictꝫ. b ſ ſꝫ ñ inſtet dieſ dn̄i niſi prius gētes a romāo diſcedāt iperio: nō ꝙ ſtati poſt.

e f vllô modo. † Quôniam niſi vene i

ſ vel diſſenſio. ſ niſi.

rit diſceſſio primum: et reuelatus k

a ſ cui⁹ iā ſpēs p̄cedit. ſ nō de⁹. ſ tot⁹ b ſ ſeru⁹ et fōs. c ſ diaboli q̄ perdidit homines: vel ꝙ ipſe perdendus et alios perdens.

g fuerit homô peccâti filius pêrdi l m

a ſ xp̄o ꝛ mēbris eius. ſ vn̄ antichriſt⁹ diciṫ.

tionis: qui adûerſatur et extolli n

a ſ effert ſe. b ſ vel falſa opione vt dij gentiū vl' beneficij gratia vt ſancti.

tûr ſupra omne qûod dicitur de o

a ſ vt deus trinitas. b ſ vel in templū. ſ . i. in eccl'ia. vl' in tēplo a romāis deſtructo: qđ tūc iudei reedificabunt.

h ûs aut quod colitur: ita vt i têm p q

i plo dei ſedeat: oſtendēs ſe tanq̄

a ſ ita debetis credere: q2 idem olim dixi.

ſit deus. Nônne retinetꝫ ꝙ cū ad r

a ſ de aduētu antichriſti et de die iudicij.

huc eſſem apud vos hêc dicebaꝫ

a ſ hoc retinetis. b ſ q̄d ſit in cā more ei⁹. ſ ſcꝫ ꝙ nōdū eſt diſceſſio.

k vob: Et nûnc q̄d dêtineat ſcitis: s t

gelio dixerat eccl'iam maxīe tribulari appropīquāte die iudicij vt ptꝫ Mat. xxiiij. ꝓpter qđ timebāt adhuc maiores ꝑſecutiōes īcurrere: tū q2 apl's dixerat in ep'la p̄ce. ca. iiij. Nos q̄ viuim⁹ q̄ reli. ꝛc̄. obuiā xp̄o. ſ. ad iudicium veniēti vt dictū fuit: qđ aliq̄ theſſalonicēſes male ītelligētes credebāt illā obuiationē tp̄e pauli futurā: eo ꝙ dixerat: Nos q̄ vi. ſil' ra. ꝛc̄. ꝓpṫ qđ aſſecurat eos de die iudicij: longa diſtātia reddēs eos cautos: vt nō decipianṫ circa h̄ ex cuiuſcūq̄ doctrīa. Et diuidiṫ ī duas ꝑtes: q2 p̄mo remouet errorꝫ. ſcđo docet v̄itatē. ibi: Q̄m niſi. Circa p̄mū dicit: Rogam⁹ vos fr̄es ꝑ aduētū dn̄i: ad iudiciū. a Et nr̄e cō. in ip̄m. tūc enī elec. cōgregabūṫ ad eū: Mat. xxiiij. Vbicūq̄ fuerit corp⁹ illic cōgregabūṫ ꝛ aq̄le.
b Vt nō cito mo. a vr̄o ſēſu. i. a vero intellectu. c Neq̄ ter. q2 inſtat tribulatio maxīa q̄ p̄dicta ē fore ꝓpe diē iudicij. d Neq̄ ꝑ ſpūꝫ. ſ. malignū trāſfiguratū ī āgelū luc' ꝛ aſſerētē vobis ꝯriū. ſ. ꝙ dies iudicij ſit ꝓpinq̄. e Neq̄ ꝑ ſer. alicuius pſeudo apl'i. f Neq̄ ꝑ epi. ꝛc̄. naꝫ aliq̄n falſi apl'i ꝛ heretici mittebāt ep'las ſub noīe veroꝝ apl'oꝝ xp̄i ad fideliū deceptionē vt. ſ̄. dictū eſt. Alio mō ſic: Neq̄ ꝑ ep'laꝫ ꝛc̄. nr̄am p̄cedētē. g Quaſi inſtet di. do. eo ꝙ ibi dixim⁹. Deinde nos q̄ vi. ꝛc̄. ꝛ q2 nō fuit ītellect⁹ nr̄ ꝙ dies iudicij eēt ꝓpinq̄: vt ibi fuit dictū: h Ne q̄ſ vos ſedu. vl. mō. h̄ addit ad excludēdum oēm deceptiōis modū circa materiā iſtā. i Q̄m. Hic ꝯn̄r docet circa dieꝫ iudicij v̄itatē de q̄ dic̄ ꝙ duo notabilia p̄cedēt. p̄mū pōiṫ cū dic̄: Q̄m niſi venerit diſceſſio p̄mū: qđ exponūt aliq̄ đ diſceſſiōe a romano īperio: qđ florebat tp̄e pauli: a q̄ receſſerūt q̄ſi oīa regna negātia ei ſubijci et redditionē tributi: iā a multꝫ annis illđ etiā īperiū caruit īꝑatore plurib⁹ ānis: et tn̄ nō vēit adhuc antixp̄s: q̄ tn̄ dꝫ vēire cōpleta illa diſceſſiōe: vt videṫ apl's dicere. ȷ. Et tūc reuelabiṫ ille iniqu⁹ ꝛc̄. ꝓpṫ qđ alij exponūt de receſſu ab obediētia eccleſie romane a q̄ iā diu eſt ꝙ receſſit grecia. Sed ſaluo meliori iudicio mihi videṫ meli⁹ ītelligēdū de receſſu a fide catholica: ſicut exponūt aliq̄: nō tn̄ ītelligēdo ꝙ oēs ſint a fide catholica: ſicut exponūt aliqui receſſuri: q2 durabit in aliq̄b⁹ vſq̄ ad finē mūdi: ſꝫ q2 maior ꝑs credētiū diſcedet ab ea: q2 ſm̄ dictū ſaluatoris Mat. xxiiij. Appropīquāte antixp̄i tp̄e abūdabit iniq̄tas ꝛ frigeſcet charitas multoꝝ: ꝛ ꝑ cōſequens fides vr̄a deficiet in multꝫ: ꝛ tūc veniet antichriſtus facta diſpoſitione ad receptionē ipſi⁹. Huic ēt dicto cōcordat dictū apl'i. ȷ. j. ad Timoṫ. iiij. vbi dicit ꝙ in nouiſſimis tp̄ib⁹ diſcedēt quidā a fide attēdētes ſpiritib⁹ erroris. ꝛ. ij. ad eundē. iij. In nouiſſimis dieb⁹ inſtabūt tp̄a ꝑiculoſa: ꝛ erūt homines ſeip̄os amātes ꝛc̄. Sequiṫ ibidē: Hoieſ corrupti mēte reprobi circa fidē. k Et reuela. fu. Hic pōiṫ ſcđm notabile qđ p̄cedit diem iudicij. ſ. aduēt⁹ antichriſti: cui⁹ p̄mo pōiṫ ſuꝑbie exceſſus. ſecūdo tp̄ſ vēiēdi et ei⁹ caſus. ibi: Et tūc reuelabiṫ. ṫtio demōis effect⁹. ibi: Cuius eſt aduent⁹. Exceſſus v̄o ſuꝑbie erit: q2 faciet ſe ſic̄ deū adorare. dic̄ igiṫ: Et reuelat⁹ fuerit. i. māifeſte oſtēſus. l Hō peccati. i. totaliṫ dedit⁹ pctō. ſic̄ hō dedit⁹ agriculture đr hō agri. m Fili⁹ ꝑdi. i. dign⁹ ꝑditiōe. ſic̄. ij. Regꝫ. xij. đr: Fili⁹ mortis. quia dign⁹ morte. n Qui aduer. ꝛ extol. loquiṫ de futuro ꝑ modum p̄ſētis ꝓpter certitudinē ꝓphetie. loquiṫ enī de antichriſto ꝓphetice. o Supra om̄e qđ đr de⁹. q̄ꝫtū ad deos gētiliū q̄ dicūṫ dij ſed nō ſūt. p Aut qđ co. q̄ꝫtū ad ſctām trinitatē q̄ coliṫ vt vn⁹ verus de⁹: oēm enī talē cultū exterminare conabiṫ vt ip̄e ſol⁹ tāq̄ꝫ deus ab hoīb⁹ adoreṫ. Sic̄ đr Iudith. iij. de nabuchodonoſor q̄ p̄cepit extermīare oēs deos terre vt ip̄e ſol⁹ de⁹ diceret. q Ita vt in tē. dei ſe. reedificato ab ip̄o ꝛ iudeis ſibi adherētib⁹. Alij exponūt in tēplo. i. ſic ſe oñdet ac ſi ip̄e ſit tēplū dei eo mō q̄ humanitas xp̄i ē dei tēplū. r Nō. re. ꝙ cū ꝛc̄. q. d. nō deberet elabi a memoria vr̄a. s Et nūc q̄d de. i. q̄ ſit cā more ipſi⁹. t Scitꝫ. ſciebant eī ꝙ oīa futura a đo ſūt diſpoſita đtermīatꝫ tp̄ib⁹ vētura. iō ſb̄diṫ: Vt reuele

† Mat. 13. a Mar. 13. b Luc. 21. b Eph. 5. b

N tenet nũc teneat.dicũt apl'm hoꝛ/
tari fideles vt in fide quã tenẽt te
naciter perſeuerẽt:donec exeat ḋ
medio eccl'ie myſteriũ iniquitatis
qḋ nũc occultuȝ eſt.Et eſt ſenſus:
Tm̃ hoc ſupeſt agẽdũ:vt q̇ tenet
nũc fidẽ:teneat.i.firmit̃ in ea pſe/
ueret:donec iniq̃tas .i .ficti exeat
de medio eccl'ie q̃ nũc occulta eſt .
i.manifeſte ab ea recedãt .vñ:De
noƀ exierũt:ſȝ nõ erãt ex nobiſ:ita
tũc apte. a Suo tpe.Hiero .Cõ
pleta acceſſiõe ad romanũ iperiũ
⁊ ad romane eccl'ie obediẽtiã adc
rit diſceſſio ab vtroqꝫ impio:q̃ im
pleta aderit ille iniqu⁹:ĩpleto tẽ/
poꝛe miſcḋie quo plenitudo gẽtiũ
intrat ad fidẽ:reuelabit̃ diſceſſio
⁊ ſic ĩſtabit dies dñi. b Nã myſteriũ ⁊c̃.Iã in ipis initijs acceſſi/
onis inuenit̃ iniq̃tas:ſȝ myſtica .
i.pietatis noĩe palliata: vt velint
haberi miſtri xp̄i cũ ſint pſeudo .
Nã myſteriũ.Haymo.Iã dia/
bol⁹ occl'te p Neronẽ ⁊ alios occi
debat martyreſ:ſic̃ p illũ tũc apte
factur⁹ ẽ occidẽdo heliã et enoch
alioſqꝫ pl'imoſ:⁊ ſt̃ Nero ⁊ alij vm
bꝛa futuri ãtixp̄i.ſic̃ abel ⁊ dḋ xp̄i
c Donec de medio.f.i.tollat̃ il/
la ptãs romãi iperij de medio mũ
di:qꝛ oẽs vndiqꝫ romãi q̃ſi ad ca/
put ꝯfluebãt.Uel q̇ fidẽ tenet te/
neat donec ipa refrigeſcat . Uel q̇
detinet illũ.i.acceſſio ad fidẽ deti
neat donec ipſa tollat̃ de medio .
Ul' donec iniq̃tas que mõ ẽ myſti
ca fiat de medio.i.q̃ſi de cõib⁹:⁊ t
nõ erubeſcat hõ adulterari vel fu
rari ſicut nec ambulare vl' loq̇.
d De medio fi.ſ.diſceſſio.i. mãi
feſte appeat:⁊ tũc iã reuelata diſ/
ceſſiõe a deo vero iam refrigerata
charitate ex abũdãtia iniq̃tat' re/
ue.⁊c̃. e Spũ oꝛis.i.virtute ſpi/
ritusſcti q̇ ḋꝛ ſpũs oꝛis:qꝛ ab eo ꝓ
cedit. Spũ oꝛis.i.potẽtia iuſſio
nis ſue ſiue p ſe:ſiue p michaelẽ .
Occidet̃ aũt vt doctoꝛes tradũt ĩ
mõte oliueti ĩ papiliõe ⁊ ſolio ſuo:
in illo loco:cõtra quẽ dñs aſcẽdit
ĩ celos.Illo ĩterfecto nõ ſtatĩ ve/
niet xp̄s:ſȝ vt in Dañ.intelligit̃:
cõcedent̃ electis ad pẽitẽtiã dies.
xlv.q̃ntũ poſt dñs vẽtur⁹ ſit peni
tus ignoꝛat̃. f Mẽdacib⁹. Au
guſ.Ul' qꝛ nõ vera vt vident̃:ƀ fã
taſtica.Ul' ſi vera:dei pmiſſiõe ad
mẽdaciũ trahũt. g Ideo mit.
il.de⁹ ⁊c̃.Aug⁹.De⁹ diabolũ iſta
facere pmittet:iuſto q̇dẽ iudicio :
q̃zuiſ faciet ille iniq̇ malignoqꝫ cõ
ſilio.Pꝛoĩde iudicati ſeducũt̃ :et
ſeducti iudicabũt̃:ſed iudicati iu
dicio dei occulte iuſto:⁊ iuſte oc/
culto ſeducent̃.Seducti aũt iudi
cabunt̃ nouiſſimo manifeſtoqꝫ iu
dicio p xp̄m iuſtiſſime iudicatuꝝ.
iniuſtiſſime iudicatũ .
h Pꝛimitias.Ut.ſ.nõ in illo pe
riculoſo tpe vltimo:ſȝ in p̃mitiua
eccl'ia crederem⁹ in xp̄m atqꝫ fidẽ
cõfiteremur.Uel nos apl'os p̃mi/
tias oĩm credẽtiũ:qꝛ apl'i p̃mi cre
diderũt ⁊ hoc in ſalutẽ oĩm gẽtiũ .
i In acquiſitionẽ.Uel vt ſit' ac
quiſitio in qua de⁹ gloꝛificet̃ .
k Et dedit cõ.Pꝛomittendo ce
lorum

a ſ ita tñ. ſ manifeſt⁹ fiat. b ſ ſibi cõgruo vt de
us diſpoſuit. ſ .ſ.poſtq̃ȝ fuerit diſceſſio. ſ ſuo tpe
reuelabit̃:qꝛ iã nõ in ſuo ſecreta iniq̃tas opat̃.i.ma
li et ficti qui ſunt in eccl'ia.

a vt reuelet̃ in ſuo tpe. Nam myſte/ a b
a ſ hoc reſtat. c
riũ iã opatur iniq̃tatis:tãtũȝ vt q̇ d e
a ſ iperat. ſ romanũ imperiũ vel fidem. f
b c tẽnet nũc teneat:donec de medio g
d ſ parata ſede. a ſ mãifeſtabit̃. b ſ antixp̄s. ſ q̇
nec mõ nec tũc ẽ timẽdus:qꝛ ſequit̃ quẽ do.⁊c̃.
fiat.†Et tũc reuelabit̃ ille iniquus h
ſ pꝛecepto virtute.
e quẽ dñs ieſus inteficiet ſpũ oꝛ' ſui: i
a ſ dicẽs:Ite maledicti in ignẽ eternũ. ſ eũ cum
omnib⁹ mẽbꝛis in claro aduẽtu ſuo. ſ .ſ.añxp̄i.
et deſtruet illuſtratiõe aduẽt⁹ ſui: k l
a ſ qꝛ diabolo inſtigãte totũ faciet:nõ tñ ſine ſenſu
vt frenetici qui culpã nõ hñt de malis.
eũ cui⁹ eſt aduent⁹ ƀm operationẽ m
a ſ hũane poteſtatis ⁊ diuitiaꝝ. b ſ minoꝛib⁹.
ſathanę in omni virtute et ſignis n
ſ maioꝛibus. a ſ qꝛ p magnã artẽ non veram:ſed
per fantaſiam deludet homines: ſicut ſimõ magus
quendã qui ſe eũ occidere purãs arietẽ decollauit .
ſ qꝛ mendaciũ cõfirmat eum.ſ.eſſe deum.
f et ꝓdigijs mendacib⁹ ⁊ in omni ſe o
a ſ minis blãdicijs ⁊ oĩb⁹ modis. b ſ q̇ pditioni
dediti ſunt.
ductiõne iniquitatis: his qui pe/ p
ſ .i.ideo. a ſ .i.xp̄m qui charitatẽ omnib⁹ oſtẽdit
b ſ .i.xp̄i in quo implentur pꝛomiſſa.
reunt:eo q̄ charitatẽ veritatis nõ q r
a ſ qua recepta ſaluarent̃. b ſ qꝛ nõ receperũt ve
g receperunt vt ſalui fierent . Ideo s t
ritatẽ. a ſ pmittet vẽire ad eoſ. b ſ eũ q̇ ẽ ipa ma
licia: pat̃ oĩs malicie et iniquitatis.
mittet ill' de⁹ operationeȝ erroꝛis v x y
a ſ q̄ antichꝛiſtus deus ſit. b ſ tandẽ aperte:in/
terim occulte.
vt credat mẽdacio : vt iudicet̃ oẽs z
ſ xp̄o qui vere deus.
qui nõ crediderũt veritati:ſed cõ/
a ſ antichꝛiſto. b ſ de illis ita:vos autem venietis
ad ſalutẽ:qꝛ recepiſtis veritatẽ. vnde gratias agi/
mus deo.et hoc ẽ qḋ ait:nos autem.
ſenſerunt iniquitati. Nos autẽ de a
bemus gratias agere ſemper deo
pꝛo vobis fratres dilecti a deo:q̄ b
ſ ab eterno. ſ et vos. ſ fidei. ſ eternam.
h elegerit nos deus pꝛimitias in ſa c
ſ poſitos. ſ qui in baptiſmate ſctĩficat.
lutẽ in ſanctificationem ſpiritus ⁊ d e
ſ xp̄i. a ſ fide ſicut gratis elegit vos ab eterno:
ita et gratis voca. ſ per quid ad fidẽ venerint ſub
dit.
in fide veritat' : in qua ⁊ vocauit f g
ſ auerſos. a ſ vt per fidem acquiratis gl'iam.
i vos per euangeliũ noſtrum in ac/ h
ſ quam chꝛiſtus habet .
quiſitionem gloꝛię domini noſtri
ſ qꝛ hec bona ſũt vobis et nõ ĩſtat dies dñi. a ſ i
fide. ſ immobiles. ſ et vt ſtetis.
ieſu chꝛiſti. Itaqꝫ fr̃es ſtate ⁊ tene i k
a ſ a nobis. ſ vſqꝫ ad intellectum .
te traditiões quas didiciſt' ſiue p l
a ſ p̃ſentẽ . ſ ego moneo ſed.
ſermõnẽ ſiue p epl'aȝ nr̃am. Ipe ãt m n
dominus noſter ieſus chꝛiſtus et
ſ potẽtia q̃ creatoꝛ ẽ vniuerſoꝝ. a ſ affectu dulce
dine charitat'. b ſ dãdo filiũ ꝓ nobis.
k de⁹ ⁊ pãt̃ noſter q̇ dilexit nos:⁊ de
a ſ xp̄m circa miſerias ſcl'i ⁊ in futuro . b ſ .ſ.q̄ de
exilio ipſo ad patriã venim⁹.
dit ꝯſolãtionẽ eternã ⁊ ſpẽ bonaȝ

a Ut re.in ſuo tpe.a deo diſpoſito:licȝ ãt
antixp̄s ſit vẽtur⁹ pſonalit̃: vẽit tñ figura
lit̃:ſic̃ dictũ fuit de antiocho illuſtri:Dañ.
xj.q̄ fuit figura antixp̄i.Et eodẽ mõ ḋꝛ de
Nerone q̇ tũc ĩpabat:⁊ p̃m⁹ ḋ romãis p̃n
cipib⁹ mouit pſecutionẽ eccl'ie.cũ ḋꝛ:
b Nã myſteriũ.i.figura. c Iniq̃tat'.
i.antixp̄i q̇ ḋꝛ iniq̃tas in abſtracto ꝓpt̃ ex/
ceſſũ ſue malicie:ſic̃ hõ multũ liberalis ḋꝛ
liberalitas. d Iã opat̃ ini.in nerõe ec/
cleſiã pſequẽte. e Tãtũ.ſupple reſtat.
f Ut q̇ tenet nũc.ſ.romanũ iperiũ:vt ex/ †Eſa.xi.a
ponũt aliq̇. g Teneat do.ḋ me.f.i .dõec
deficiat romanũ ipiũ p diſceſſũ ab obediẽ
tia ipſi⁹.Sed mihi videt̃ meli⁹ expõi ḋ diſ
ceſſiõe a fide eccl'ie romãe.ſ̃.dicta ſic:Tã/
tũ ſupple reſtat.Ut q̇ tenet nũc fidẽ catho
licã.Teneat.eã firmit̃ in pſecutiõe nerõis C
⁊ alioꝝ tyrãnoꝝ ſequẽtiũ.Dõec de medio
fiat.i.dõec deficiat mõ ſupꝛadicto. h Et
tũc re.il.ini.qꝛ ſic̃.ſ̃.dictũ ẽ.deficiẽte ſic fi/
de appebit antixp̄s.iõ ḋꝛ:Et tũc reuelabi/
tur ille iniqu⁹.ſic antonomatice dict⁹ .
i Quẽ dñs ieſus int̃.ſpũ oꝛ' ſ.qꝛ de mã/
dato ei⁹ fulminabit̃ p miſteriũ michaelis
archangeli. k Et ḋſtruet.ĩ aĩa ⁊ coꝛpe.
l Illuſtratiõe ad.ſ.i.in aduẽtu ſuo claro
m Cui⁹.Hic ꝯñr circa antixp̄m põit̃ de/
monis effect⁹.habebit eĩ antixp̄s demonẽ
p̃uatũ q̇ a deo pmiſſus faciet multa mira/
cula ad ei⁹ nutũ ꝓ ſubuerſiõe fideliũ . ⁊ ƀ
ẽ qḋ ḋꝛ:Cui⁹ ẽ aduẽt⁹ ƀm opationẽ ſatha
ne in oĩ virtute.i.tpali ptãte. n Et ſig.
⁊ ꝓdigijs mẽ.nã aliq̃ fiẽt p illuſionẽ ſẽſuũ
a demõe q̃ videbũt̃ eẽ ⁊ ñ erũt:⁊ aliq̃ erũt:
res vere:ſic̃ demõ ſup oues Iob fec̃ igneȝ
veꝝ deſcẽdere.dicũt̃ tñ ſigna mẽdacia : qꝛ
fiẽt ad aſſertionẽ mẽdacij. o Et in om/
ni ſedu.iniq̇.vtpote minis ⁊ ꝓmiſſis ⁊ ali/
is modis exq̇ſitis. p His q̇ pereũt.inde
enĩ habebit deceptio ei⁹ effectũ. q Eo q̄
charitatẽ ve.i.qꝛ veritateȝ euãgelicã q̃ eſt
lex amoꝛis. r Nõ receperũt.credẽdo.
s Ut ſalui fie .qꝛ extra veritatẽ euãgeli/
cã nõ ẽ ſal⁹. t Ideo.i.ꝓpter coꝝ deme/
rita. v Mittet ill' de⁹.i.mitti pmittet.
x Operationẽ erroꝛis.i.ducentẽ in erro
rẽ modis dict' y Ut cre.mẽ.q̇ repuleſt
veritatẽ. z Ut iudi.oẽs.ſ.iudicio cõdẽ D
natiõis. a Nos aũt.Hec ẽ tertia ps in
qua reddit theſſalonicẽſes dociles:eos in
moꝛib⁹ infoꝛmãdo.⁊ p̃mo q̃ȝtũ ad opatio/
nẽ boni.ſcḋo q̃ȝtũ ad euitationẽ mali.ibi:
Denũciam⁹.p̃ma in tres:qꝛ p̃mo de eoꝛum
bono p̃ncipio gr̃as agit .ſcḋo ad pſeueran
dũ eos ĩducit.ibi:Itaqꝫ fr̃es. tertio oꝛões
eoꝝ petit.in p̃ncipio ſequẽtis ca. Circa p̃
mũ dic̃:Nos aũt debem⁹ gr̃as agere:quia
bonũ diſcipuloꝝ redũdat in magiſtrũ .
b Q: elegerit vos de⁹.ſua gratia.
c Pꝛimitias in ſalu.fuerũt enĩ de p̃mis
credẽtib⁹ ex gentilitate. d In ſctĩficati/
one ſpũs.per baptiſmũ in q̇ datur gratia
ſpũſſancti ſanctificans. e Et in fide ve
ritatis.i.in fide catholica que ſola eſt ve/
ra. f In qua.ſ.fide. g Et vocauit
vos per euãgeliũ nr̃m.i.p noſtrã p̃dicati/
onẽ euãgelij. h In acq̇ſitionẽ gl'ie ⁊c̃.
i.vt p hoc gl'iam acquirat'. i Itaqꝫ .hic
conſequẽter ad pſeuerãdũ eos inducit di/
cẽs:Itaqꝫ fr̃es ſtate firmi in moꝛib⁹ ⁊ fide.
k Et tenete traditiones q̃s didiciſtis . a
nobis. l Siue p ſermonẽ.vos p̃ncipa
liter docendo. m Siue p epl'aȝ no.quã
abſẽtes voƀ miſim⁹ vos docẽdo. Et qꝛ ad
ad pſeuerãdũ in bono ĩdiget hõ adiutoꝛio
dĩno.iõ ſubdit de p̃cãdo.dicẽs: n Ipſe
aũt do.no.ieſus ⁊c̃.⁊ patet littera.

loꝝ regnū. a In grã.i.ꝑ grãz
quã dedit ſperam⁹ eterna. Aľ gra
tia nõ merito nr̃o. Ca. III
A D E cetero fr̃es oꝛate ꝓ nob
ꝛc̃. Oꝛãdū eẽ hoꝛtať vt di
gneť de⁹ doctrinã ſuã ĩfa
tigabili curſu dirigere ꝛ trãſfũde
re ꝑ oꝛa aplo̾ꝝ in aures audiẽtiuz
ꝛ ab aurib⁹ in coꝛda: vt cõpeſcan
tur maloꝝ ſeditiões. vñ ſubdit vt
liberemur. c Liberemur ab im.
A pſeudo: ne nr̃os ſeducãt: vľ no
bis inſidias tẽdãt. Vel: Libere
mur ab im.i. infidelib⁹ q̃ reſiſtũt
verbo dei: nec ſtãt ĩ poꝛtu quietľ.
d Et malis. Qui pſequũť ĩfide
les. Ido dico liberemur: qꝛ nõdũ
acceperũt oẽs fidẽ ꝑ me q̃ acceptu
ri ſunt. Vel oẽs q̃ opoꝛtuni nõ ha
bẽt fidẽ: ſed vos q̃ habetľ ꝯfirma
bit de⁹. vñ ſubdit: Fidelis ꝛc̃.
e Nõ eni om. ẽ fi.i. nec voƀ oꝛã
tibus oẽs ſũt crediturí: ſʒ tm̃ p̃oꝛ
dinati in vitã eternã: p̃deſtiati in
adoptionẽ filioꝝ. Nõ eni o. ꝛc̃.
Ideo aũt de⁹ ꝑ oꝛõnes credẽtiuz
nõdũ credentes credere facit: vt
oſtendat qꝛ ipſe facit. Nemo ẽ enĩ
tã imperit⁹: tã ĩgenio tard⁹ q̃ non
B videat deũ facere: qđ rogari ſe p̃
cepit vt faciat. Et ſciendũ qꝛ poſſe
† 26.q.7.c.ergo. habere fidẽ ſic̃ poſſe habere chari
tatẽ natura ẽ hoĩm. habere autez
fidẽ ſic̃ habere charitatẽ grã ẽ fi
deliũ. Sʒ cũ volũtas credẽdi alijſ
p̃parať a dño: diſcernẽdũ ẽ q̃d ve
niat de miſericoꝛdia ei⁹: ꝛ q̃d đ iu
Pš.24. dicio. Vniuerſe eni vie dñi miſeri
coꝛdia ꝛ veritas. Inueſtigabiles
igiť ſũt ꝛ miſericoꝛdia qua liberat
gratis: et veritas qua iuſte iudi
cat. f Denũciam⁹. De curio
ſis incipit ꝛ ocioſis monẽs bonoſ
vt eos coꝛripiãt. g Ipſi eniz.
Et cũ illi hec nõ faciãt: debetľ vi
tare. Vel nõ ambulãt ƀm traditi
onẽ. ſcitis enĩ quõ me habui ꝙ in
illis nõ videtľ: q̃ſi nõ ẽ op⁹ vt ex
ponã vobis eã traditionẽ: qꝛ eaz
ſcitis: ꝙ nõ inq̃eti: vt q̃ aliena ne
gocia curãt vagãtes hac illac.
h Sʒ vt noſ. foꝛ. da. vo. ꝛc̃. No
tãdũ qꝛ aplus nõ ſolũ verƀ doce
C bat: ſed hoꝛtabať et factľ. Idonei
enĩ magiſtri ẽ q̃ docet verƀ oꝑib⁹
explere. Et ſi ei mãifeſte vera eẽ nõ
ĩgrenť: q̃ docẽť: tñ ſi negligi cepe
rit a mgr̃o: nõ facile ꝓficiũt. Au
diẽtib⁹ ei magľ oꝑa ſuadẽt ꝙ̃ ver
ba. Ideoꝙ magnis p̃conijſ remu
nerãdi ſũt: q̃ negligẽtib⁹ mgr̃is đ
ſolis ṽbis ꝓficiũt. Aplˢ ğ foꝛma
erat his ꝛ q̃ tenues erãt ſubſtãtia
in plebe: vt diſcerẽt libertatẽ ſuaz
Pro.25.c. nõ amittere. vñ ꝛ ſalomõ: Raro ĩ
quit ĩferes pedẽ ad amicũ tuũ: ne
ſaciat⁹ tui oderit te. Qui ei freq̃n
ter ad alienã mẽſã ꝯueẽit: ocio de
dit⁹ aduleť neće ẽ paſcẽti ſe: cũ re
ligio nr̃a ad libertatẽ hoĩes aduo
cet. i Qm̃ ſi q̃s nõ vult o. Au
guſ. de oꝑe mõachoꝝ. Dicũt q̃dã
đ oꝑib⁹ ſpũalib⁹ ħ aplm̃ p̃cepiſſe:
alioq̃n ſi đ oꝑe coꝛꝑali ħ diceret:
in q̃ vľ agricole vľ opifices labo
rãt videreť ſẽtire adũſus dñm q̃ ĩ
Mat.6.d euãgelio ait: Nolite ſolliciti eẽ q̃d
mãduce. ꝛc̃. Sʒ ſuꝑflue conãť ꝛ ſi
bi et cete.

a ſ ipſe qui iã tot fecit. b ſ volũtates. c ſ cõtra ĩpugna
toꝛes.
a in gratia exhoꝛteť coꝛda vr̃a: ꝛ confir
met in oĩ oꝑe ꝛ ſermõe bono. Ca. III
b D E cetero fr̃es oꝛate ꝓ nobiſ: vt a
a ſ euãgeliũ qđ de⁹ dedit vobis. vľ qđ de deo
agit. b ſ ſine ĩpedimẽto ad oẽs gẽtes vt mul
ti velociter cõuertanť. c ſ clar⁹ et ĩtelligibiľ
ſermõ domini currat ꝛ clarifice b c d
fiat omnib⁹. ſ cucurrit. a ſ a pſeudo. b ſ ĩpꝛobis diſpu
tando.
c tur: ſicut ꝛ apud vos: ꝛ vt liberemur ab e f
a ſ q̃ falſa p̃dicãt. b ſ .i. quoꝝ null⁹ fidẽ habet: ſed eſt
erroꝛ quod tenent.
d e impoꝛtunis ꝛ malis hoĩb⁹. Nõ enĩ oĩm g h
ſ oꝛate vt liberemur. ſ ver⁹ in ꝓmiſſis. ſ ne ĩpoꝛtui deci
piant.
eſt fides. Fidelis autẽ deus eſt q̃ confir i k
a ſ hec omnia vobis diximus: nec puto fruſtra.
mabit vos et cuſtodiet a malo. Confidi l
ſ qui in vobis operabiť.
mus aũt de voƀ fr̃es ĩ dño: qm̃ q̃cũꝙ p̃ m
ſ quod vt ſit.
cipimus et facitis et facietis. Domin⁹ n
a ſ ſi quid toꝛtũ eſt. b ſ voluntates vt exiſtãt. c ſ quã
deus dat: vel vt deum diligatis.
autem dirigãt coꝛda veſtra in charitate o
a ſ vt patiẽtes ſitis ſicut et xp̃s. b ſ q̃ p̃cipim⁹ facietis: ſʒ
qui noluerit excõiceť.
f dei et patiẽtia chꝛiſti. † Denunciamus p q
autẽ vobis fratres in nomie dñi noſtri
ſ per ieſũ p̃cipim⁹ vel honoꝛ dei eſt ſi moꝛbida ouis exclu
diť. ſ in honoꝛe chꝛiſti. a ſ nõ cõicetis eis.
ieſu chꝛiſti: vt ſubtrahãtis vos ab om r
a ſ aliter ꝙ̃ oꝛdo nature exigit. b ſ ambulãte.
ni fratre ambulãte inoꝛdiate ꝛ nõn ƀm s
ſ nõ ƀm doctrinã quã tradidim⁹ eis.
traditionez quam acceperunt a nobis.
ſ ideo debetis vos ſubtrahere. ſ in quibus.
g Ipſi enim ſcitis quẽadmodũ opoꝛteat t v
ſ vere opoꝛtet imitari nos: quia boni.
nos imitari. Quoniaz non inquieti fui x
ſ ſine laboꝛe.
mus inter vos: neꝙ gratis panem mã y
ſ contra gratis.
ducauimus ab aliquo: † ſed in laboꝛe et z
ſ vſꝙ ad fatigationem.
fatigatione nocte et die operantes: ne a
ſ contra ab aliquo. a ſ ideo multomagis iſti debẽt viue
re de laboꝛe ſuo qui nõ habent hanc poteſtatem. ſ ideo nõ
accepimus.
quem veſtrum grauaremus. Nõn qua b
a ſ ꝓ alia cauſa hic ꝙ̃ apud coꝛinthios abſtinuit. hic enĩ ꝓ
exemplo dando ibi ꝓ repellẽdis pſeudo.
h ſi non habuerimus poteſtatem: ſed vt c
a ſ vt vos imitamini et ocium dimittatis.
noſmetipſos foꝛmam darem⁹ vobis ad
a ſ operabar inter vos ad exẽplũ vr̃m: ſic enĩ faciẽdũ doce
bam.
imitandum nos. Nam et cum eſſemus
i apud vos hoc denunciabam⁹ voƀ: qm̃
ſi quis non vult operari nec manducet.
a ſ ideo ħ p̃cipio. ſ rõ cur laboꝛis ſui mẽtionẽ fecerit.
Audiuim⁹ enĩ q̃ſdã ĩter vos ambulãteſ
a ſ de alienis. ſ ħ mõ mereuť paſci.
k inquiete: nihil oꝑãtes ſʒ curioſe ãgẽteſ.
His autẽ qui eiuſmodi ſunt denuncia d
mus: ꝛ obſecram⁹ in dño ieſu xp̃o vt cũ
a ſ non rumoꝛoſi. b ſ ꝓpꝛij laboꝛis. c ſ ne autem occaſio
ne hac ceſſarent miniſtrare pauperibus: hoc addidit.
ſilẽtio oꝑantes ſuũ panẽ mãducẽt. Voſ e f

Ca.ij. vbi diciť in poſtil. Quia
ƀm teſtimoniũ ſaluatoꝛis: Mat.
xxiiij. Appꝛopinquãte antichꝛiſti
tꝑe abundabit iniquitas.
Additio. Secũdũ teſti
moniũ ſaluato
ris ꝓpe aduẽtũ xp̃i ſcđm. fides đ
ficiet in multis. Legiť enĩ Luc. x
viij. Verũtñ fili⁹ hoĩs veniẽs pu
tas ĩueniet fidem in terra. ꝛ loq̃ť
de ꝑfecta fide ꝓut.
D E cetero. Hic cõ Ca. III
ſequẽter aplˢ petit a theſ
ſalonicẽſibuſ oꝛõnũ ſuffra
gia: qꝛ charitaſ eſt recipꝛoca. dicit
igiť: De cetero fr̃es oꝛate ꝓ nobiſ
ĩſtãter ꝛ deuote. b Vt ƀmo đi.
i. p̃dicatio euãgelij. c Currat. ſi
ne ĩpedimẽto ad alias gẽtes.
d Et clarifice. ꝑ miracľa veritatẽ
ei⁹ declarãtia. e Sic̃ ꝛ apđ voſ.
iã factũ ẽ. f Vt li. ab ĩpoꝛtunis
.i. a pſeudo aplˢis ĩpoꝛtune falſa ĩ
gerẽtib⁹. g Et ma. hoĩb⁹. p̃dica
tionẽ euãgelij qualitercũꝙ ĩpedi
entib⁹. h Nõ eni om. ẽ fi.i. non
dũ acceperũt oẽs fidẽ ꝑ me. q̃ ſũt
eã accepturi. i Fidelis aũt de
us.i. ꝓmiſſis adĩplẽdis. Qui cõ.
vos. cõtra deceptiões pſeudo apo
ſtoloꝝ. k Et cu. a malo. ſ. ĩpatiẽ
tie in ꝑſecutiõib⁹ tyrãnoꝝ. l Cõ
fidim⁹ aũt de vobis in dño.i. đ ve
ſtra bõa obediẽtia ad deũ.
m Qm̃ q̃ p̃. ꝛ fa. ꝛ facietľ: qꝛ nõ
p̃cipim⁹ auc̃te ꝓꝑa ſʒ dĩna. iõ ſub
dit: n Dñs ãt di. coꝛ. ve. ad im
plẽdũ ſua mãdata. o In cha. d.
erga hoĩes. p Et ĩ pa. erga ꝑſe
cutoꝛeſ vr̃os. q Denũcia. ħ ꝯñr
ĩfoꝛmat eos ad euitationẽ mali. ꝛ
ꝑmo facit ꝓpoſituz. ſcđo remouet
falſũ ĩtellectũ. ibi: Vos ãt. Cir
ca ꝑmũ dic̃: Denũciam⁹ ãt vobis
fr̃es in noĩe dñi.i. ex ei⁹ auc̃te.
r Vt ſub. vos ab oĩ fr̃e am. ĩoꝛ
dĩate declinãdo ab oꝛdĩe legľ na
ture ꝛ legis ſcꝑte: qꝛ đꝛ pš. xvij.
Cũ ꝑuerſo ꝑuerterľ. s Et nõ ƀʒ † 1.Coꝛ.11.
tra. quã ac. a no. facto ꝛ ṽbo.
t Ipi enĩ ſci. ꝑ expientiã oꝑis.
v Quẽadmodũ opoꝛ. noſ imita
ri.i. in oꝑib⁹ vr̃is. x Qm̃ nõ ĩ
quie. fu. inť v.i. vagabũdi ꝛ ocioſi
y Neꝙ gra. pa. mã. petẽtes noƀ
miſtrari ab aliq̃ vr̃m. z Sʒ ĩ la.
ꝛ fatigatiõe coꝛꝑali. a Nocte ꝛ
die oꝑã. ad acq̃rẽdũ victũ nr̃z. ex
ceptľ horľ ad oꝛãdũ ꝛ docẽdũ ap
tis. b Nõ q̃ſi nõ ha. po. accipiẽ
di ſũpt⁹ a voƀ ƀm foꝛmã euãgeli
cã: Lu. x. vbi đꝛ p̃dicatoꝛib⁹: Edẽ
tes ꝛ bibẽtes q̃ apđ illos ſunt: di
gn⁹ eſt enĩ oꝑari⁹ mercede ſua.
c Sʒ vt noſmet. foꝛ. da. vo. ꝛc̃.
qꝛ ſi nos habẽtes ꝑtãtẽ accipiẽdi
ſũpt⁹ abſtinuim⁹ ab hoc viuẽtes
de nr̃o laboꝛe: multomagľ alij qui
nõ hñt talẽ ꝑtãtẽ debẽt de laboꝛe
ſuo viuere. cetera patẽt vſꝙ ibi:
d His aũt q̃ hmõi ſũt denuciam⁹
ꝛc̃. vt cũ ſilẽtio oꝑãte.i. q̃eti ꝛ nõ
vagabũdi. e Suũ panẽ.i. ꝓꝑo
laboꝛe acquiſitũ. Mãducẽt ꝛ non
alienuz. f Vos aũt. Hic remo
uet circa dicta falſũ intellectuz: qꝛ
poſſet aliq̃s credere ꝙ ꝑauꝑib⁹ la
boꝛare nõ potẽtib⁹ ꝛ occupatľ ne
gocijs ſpũa

g bi τ ceteris caliginē obducere: vt qđ vtilit charitas mo/uet: nō solū facere velint: sed nec intelligere: cū multis alijs locis epla℞ qđ hic sētiat apl's aptissime doceat. vult eī suos dei corpalit opari vñ viuāt vt nō cōpellant egesta/te necessaria petere: nec est ɔtra illō qđ pdictū est: Nolite solliciti eē qđ mā. ⁊c. Nō eni hoc ideo dictū est: vt nō ꝓcurēt q̄tu₃ necessitati sat est. vñ honeste potuerūt: ſ nō vt ista intueant: nec ꝓpter ista faciāt: ſ qcqd euāgelij ꝑconio facere iubet. k Curiose agētes. Hoc factū abhorret disciplīa dñica. eo℞ eni deꝰ vēter est: q feda cura necessaria sibi ꝓuidēt.

a Nolite defice. Quia ⁊ si operent: ꝓut tñ nōnullis idigere. Et ideo monet ne illi q habebāt vñ seruī dei necessaria ꝑberēt: hac occasione pigresceret. Nō eni in repḣēsionē vēit q hūanꝰ ē in largiēdo: ſ hic q cū possit laborē ferre: ociose vult vitā agere. b Qđ signū in omi epla ⁊c. Propē adulterato/res scripturaru₃ manu sua in fine omniū epla℞ salutationē se sub/scribere testat: vt sub noīe eiꝰ nulla epla accipiat q nō fuerit manu eius subscripta.

Finit epla scđa ad thessaloni. Incipit argumētū i epla₃ ꝑmā ad timotheum.

Timotheo in asia relicto episcopo: scri/bit paulꝰ de episco/pali officio: quomodo pseudo aplis resistat: quo ecclīam istituat: qles ꝑsbyteros vel diacones ordinet: quales viduas honoret: quō ipē in ecclīa se habeat: vel quō eā regat. Hiero. Timotheꝰ iste fuit filiꝰ mulieris fidelis: pregētili ꝓcreatꝰ: ⁊ cū nō esset circūcisus: ⁊ ipe gētilis: huic dabāt bonū testimoniū fres q erāt lystris ⁊ yconio: hūc voluit paulꝰ ꝓficisci secū: ⁊ iō circūcidit: ꝓpter iudeos q erāt in illis locis. Eratq₃ eruditus tā diuis scripturis q̄ liberalibus artibꝰ. hūc apl's creauit epm ⁊ iō eū admonet vt sollicitꝰ sit i ecclesiastica ordiatōe. Intētio apli ē in hac epistola instruere timotheū de epalis dignitatis officio. Modus talis. ꝑrio salutat eu₃. Deinde monet vt pseudo aplis resistat. Postea instruit de epali officio dicēs qles debeat ordiare ꝑsbyteros ⁊ diacōes: ⁊ qles dbeāt eē mlieres eo℞. Deīde qles viduas recipe debeat. Et postea de mō correctiōis instruit eū. In fine admonet vt vitet ꝓphanas nouitates. Ca. I

p Aulꝰ apo. ⁊c. Scđo₃ īnpiū. vñ: Segregate mihi paulu₃ et barnaba₃ in opꝰ ad qđ elegi eos.

f Grā ⁊ miseri. In hac salutatiōe tria pōit q ei optat: cū in alijs tñ duo posuerit. Misericordia hic accipit qđ in alijs epistolꝭ grā d̄r. i. remissio pctō℞. Pax ē trāqllitas animi ꝑlibatio eterne pacꝭ. ſ cōit oībꝰ optare solet. Grā x̄o quā ſ addit episcopis optatur. i. donatio spūsctī q mīstri dei armāt. f Sicut ro. Post salutatione prīꝰ de pseudo repellēdis incipit hic legē adhuc tenēdā docentibꝰ. g Rogaui. dic: vt affectū charitat ⁊ forma₃ hūilitatis ſ ondērēt

a tres nolite deficere bñfacientes. ꝭ pauperibus. ꝭ pcipimus vt opereꝭ ⁊c. ꝭ huic.
b Qđ si quis nō obedierit x̄bo no/ ꝭ dei mādato. a ꝭ q sit. mihi significate vl' repre/hendite. ꝭ vel ꝑ epla₃ vr̄a₃ hūc notate nobis
stro per epistolam hūnc notate: ⁊
c d non cōmisceamini cum illo vt cō ꝭ erubescat abiectꝰ ab omnibꝰ et sic se subijciat. a ꝭ eū. b ꝭ vt odio habeatis eum.
fūdatur. Et nolite quasi inimicū ꝭ ex dilectione.
e existimare: sed corripite vt fratrē.
f g Ipse autem deus pacis det vo/ ꝭ hic et in futuro.
bis pace₃ sempiternā in omni lo/ ꝭ i. ⁊ apō domesticos et extraneos. ꝭ vt pace₃
h i co. Dñs sit cū omnibꝰ vobis. Sa habeatis. ꝭ scripta est.
b lutatio mea manu pauli: qđ ē si/ ꝭ quō.
gnū in omni epla: ita scribo. Grā dñi nr̄i iesu x̄pi cū oībꝰ vob amē.

Explicit epla pauli ad thessalo/nicenses secūda: Incipit argumētū in epla₃ ad timotheū ꝑmā.

c Timotheu₃ instruit ⁊ docet de ordinatiōe epatꝰ ⁊ diacōij ⁊ ois ecclesiastice disciplie scribēs ei a nodicia per tychicu₃ diaconem. Explicit argumētū: Incipit epistola pauli ad timotheum prima. Ca. I

ꝭ nomē dignitatis ꝑ/pōit vt hac auctē timotheus monitus resistat pseudo aplis.
k Paulus apl's x̄pi ꝭ cui q resistat impio dei repugnat: q saluat ⁊ x̄pi ex quo est spes glīe. vñ nec in x̄po neci deo spem saluatiōis se ḣere demōstrat q aplo resistit ꝭ iussiōne ⁊ volūtate. ꝭ patris.
l iesu ꝭm ipium dei saluatoris nr̄i: ⁊ a ꝭ in quo est sperāda vera eterna nō in carnalibꝰ obseruantijs.
m x̄pi iesu spē i nr̄e: timotheo dilecto a ꝭ hic gratia ꝑ dono spūsctī ⁊ misericordia ꝑ remissiōe peccato℞.
n o e filio in fide. Grātia et misericor/
p q r dia et pax a deo patre ⁊ christo ie a ꝭ. s. ita fac: non minꝰ b ꝭ quasi cōparē non ꝑce pi quasi minori.
f g s su domio nostro. Sicut rogaui te

gocijs spūalibus nō essent admistrādi necessarij sūptꝰ. iō ſ remo/uet. d. Uos aūt fres. facultatē habētes. a Nolite de. bñfaci. i. nolite desistere a bñficiētia talibꝰ ꝑsonis. b Qđ si qs nō obe. x̄bo nr̄o ꝑ eplam. hūc notate. s. in scribēdo vt possim eū corripe. c Et nō cōmisceami cū illo. societatē eiꝰ vitādo. d Ut ɔfūdatur. ⁊ sic resipiscat a malo suo. e Et nolite quasi inimicū existiare. q₃ si vitiū odiendū sit: natura tñ est diligēda. f Ipse autē deus pacis. auctor ⁊ dator. g Det vobis pacē sem. in omi loco. i. in terra et in celo. h Dñs sit cū omnibꝰ vob. in ꝑsenti ꝑ gratiā: ⁊ glīam in futuro. i Salutatio. Hec est vltima ꝑs epistole q ē cōclusio vel ɔfirmatio per signū in fine epistole scriptū de manu pauli. qđ eni. s. positū est scriptū erat ꝑ manū notarij: ſ₃ istđ vltimū de manu pauli erat scriptū. ⁊ similiter faciebat in alijs eplis ad certificādū illos quibꝰ mittebant q essent a paulo directe: ⁊ ad excludendu₃ eplas ab pseudo aplis sub noīe pauli scriptas: in quibꝰ finis nō erat scriptus de manu pauli. ⁊ his dictis patet littera.

In ca. iij. vbi d̄r in postil. In charitate dei erga oēs. ⁊ in glo. ⁊c. patiētia x̄pi.

Additio. Qđ d̄r in charitate dei ꝭm glo. itelligit i charitate q deꝰ dat ⁊ patiētia x̄pi. s. vt patientes sit sic ⁊ x̄ps patiēs fuit.

Explicit Postilla fris Nicolai de lyra sup eplam Pauli ad thessa. scđam.

Incipit Postil. Nico. de lyra sup epistolā Pauli ad Timothe. ꝑmā incipit.

k Paulꝰ apl's iesu x̄pi. Ca. I Hic icipit epla ꝑma ad timotheū q diuidit i duas ptes: sc₃ in salutationē ⁊ ꝓsecutione₃. scđm ibi: Sicut rogaui. In ꝑma pte pōit ꝑsona salutās: ⁊ exꝑmit q̄tu₃ ad tria. s. q̄tū ad nomē ꝓpriū. ibi: Paulus. q̄tū ad officiū. ibi: Apl's iesu x̄pi. et q̄tū ad auctātē officij. ibi cū d̄r: Scđo₃ imperiū dei. sic pt₃ Act. xiij. Dixit ill' spūs sctūs: Segregate mihi barnabā ⁊ paulu₃ in opꝰ ad qđ assūpsi eos. opa x̄o trinitatis sūt idiuisa. ꝓpt qđ idē ē iperiū triū ꝑsonarū. ⁊ iō vna expssa alie subitelligūt. l Et x̄pi iesu spei no. i. ꝑ quē sperā. obtiere glīam. Scđo pōit ꝑsona salutata. cū dicit m Timotheo di. fi. in fi. ad ondēdū q erat filiꝰ eiꝰ spūal' ⁊ nō carnal'. Tertio ponit bōa optata. cū d̄r: Grā ⁊ misericordia ⁊ pax. n Miscđia. i. remissiōe pctō℞. o Grā in ampliatiōe merito℞. p Et pax. i. ꝯsecutiōe ꝑmio℞. q A deo pa. q ē dator ⁊ saluator isto℞. r Et x̄po ie. q q̄tū ad deitatē ē eadē ꝑncipalis cā cū pre ⁊ spūsctō. ⁊ q̄tū ad hūanitatē ē cā istrumētal' ɔiūcta. sic manꝰ ē organū ɔiūctū artific'. secur' āt separatū. ⁊ ſ mō alie creature sūt istrumēta dei separata. s Sic roga. ſ icipit huiꝰ eple ꝓsecutio. Circa qđ sciendū q apl's ordiauit timotheū epm ecclīe ephesine. ⁊ iō in hac epla instruit eū d his q ptinēt ad epi officiū. Ad qđ spectāt sex actꝰ specialit. Et ꝭm ſ ꝓsecutio huiꝰ epistole diuidit in sex ptes q patebūt ꝓsequendo. Primꝰ aūt actꝰ ptines ad epm ē extirpatio false doctrie. sic ipedimēti remotio prior ē in aliq ope. ad hoc aūt apl's inducit timotheū in ſ ca. j. qđ in tres ptes diuidit. nā ꝑmo ad hūc actū iducit. scđo incidēt deo grās agit. tertio ad ꝓpositu₃ redit. ibi: Hoc ꝓceptū. ꝑma adhuc in tres: q₃ ꝑmo iducit timotheū ad falsitatis extirpationē. scđo ad ſ subdit rōnē. ibi: Finis. tertio remouet obiectionē. ibi: Scimꝰ aūt. Circa ꝑmū dicit: Sic rogaui te o timothee. supple sic facias. ⁊ qđ